

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/23/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115010163
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugeľ
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8115010163.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugeľa a sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Petra Farkaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 07.09.2016, v trestnej veci proti obžalovaným M. H. a spol., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/13/2015 zo dňa 19.01.2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku oslobodil obžalovaných M. H., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom D., bez prihlásenia K E. F. t. č. v S. D. a M. L., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom D., bez prihlásenia D. K E. F. W., t. č. vo väzbe v S. na výkon väzby D. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov, sp. zn. 2Pv 534/14 zo dňa 13.2.2015 pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, ktorý mali spáchať tak, že

dňa 06.10.2014 asi o 21.30 hod. v obci Rokycany, okr. Prešov v drevenom altánku vpravo od budovy Obecného úradu č. 45 po predchádzajúcej vzájomnej dohode lúpežne prepadli G. I., ktorý sedel v altánku, tým spôsobom, že ho obvinený M. H. udrel pravou rukou, na ktorej mal obväz, do ľavej časti hlavy- do oblasti spánku, v dôsledku čoho tento spadol na zem, po tomto konaní k nemu prišiel obvinený M. L. a vykrútil mu ruky dozadu a obvinený M. H. ho priklákol nohami v oblasti brucha a z ľavého bočného vrecka nohavíc mu vybral finančnú hotovosť vo výške 120,- €, a potom obaja obvinení z miesta činu ušli, čím týmto konaním spôsobili škodu v neprospech G. I. vo výške 120,- €, pričom zranenia poškodenému G. I. neboli spôsobené žiadne, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku poškodeného G. I., nar. X.X.XXXX, trvale bytom D., K E. F.. XXXXX/X, odkázal s jeho nárokom na náhradu škody na občiansko-súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku, po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku, do zápisnice o hlavnom pojednávaní zahlásil odvolanie okresný prokurátor. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že ak podľa uváženia okresného súdu, výpovede poškodeného G. I. z prípravného konania sú spochybniteľné, sú pochybné, nedôverytelné, teda aj samotnému súdu nič nebránilo v súlade s Trestným poriadkom zabezpečiť tohto dôležitého svedka na konanie pred súdom. Zároveň nič nebránilo súdu prípadne vykonať z vlastnej iniciatívy aj iné dôkazy, o ktorých si myslel, že by mohli bližšie objasniť okolnosti prípadu.

Poukázal na to, že výsluchy v prípravnom konaní boli vykonané v súlade s Trestným poriadkom a za účasti obhajcu, a preto už aj z tohto pohľadu tvrdenie súdu neobstojí. Do pozornosti súdu taktiež uviedol, že je treba zvážiť, či súd vynaložil všetko úsilie na to, aby tento hlavný svedok, teda poškodený, bol prítomný na hlavnom pojednávaní.

Súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie správne. Poukázal pritom na vykonané konfrontácie medzi obvinenými a svedkom poškodeným, ktorých jednoznačne priamo do očí usvedčil z trestnej činnosti. Obhajobu obžalovaných hodnotí ako účelovú s úmyslom vyvinúť sa.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností, podľa názoru odvolateľa, súd dostatočne neprehodnotil všetky preukázané dôkazy prípravného konania, ako aj hlavného pojednávania a pri rozhodovaní o vine obžalovaných rozhodol predčasne a nezákonne.

Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil tomuto súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd na základe odvolania okresného prokurátora v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Okresný súd rozhodnutie o oslobodení obžalovaných spod obžaloby odôvodnil tým, že obžalovaný M. H. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v kritický deň ráno o 08.30 hod. sa stretol s L. a dohadovali sa, že pôjdu do Rokycan za dievčatami, pričom sa dohadovali, že kto má peniaze. V tom čase prišiel za nimi i poškodený I., ktorý tak, ako i obžalovaný L., nemal peniaze, a tak obžalovaný H. sa rozhodol, že obom zaplatí lístok na autobus do Rokycan, keďže mal 50,- € od mamy z Anglicka. Poobede prišli okolo 13:00 hod. do Rokycan, kde si kúpili alkohol - 7 dcl vodky, nejaké jedlo, víno a cigarety. Po nákupoch si šli sadnúť do altánku v blízkosti obchodu, kde za nimi prišli tri dievčatá a odkiaľ sa neskôr pozerali, ako hrajú miestni chlapi futbal. Popritom všetci traja pili alkohol. O 20:00 hod. už ostali všetci traja sami, rozhodovali sa, že treba ísť domov, ale keďže nikto z nich nemal peniaze, zavolali L. kamarátovi z Bzenova, či ich neodvezie s tým, že L. mu dá neskôr 10,- €, ktoré by mu dala jeho družka žijúca v Prešove, ale on odmietol, že im neverí a tak si všetci traja opäť sadli do altánku, kde sa začal L. hádať s I. o frajerku, pričom H. sa zastával L.. Po chvíli sa rozhodli s L., že idú preč a I. nechajú samého a nech sa dostane domov ako chce. Na to od nich utiekol I. na druhú stranu cesty, kde začal I. búchať na brány rodinných domov a kričať o pomoc a oni si ho už nevšimli a išli domov peši na Cemjatu, kde ich zastavila polícia, pričom im až neskôr povedali, že ich zobrali pre lúpež, že I. povedal, že ho olúpili. Na hlavnom pojednávaní obžalovaný H. poprel, že by sa niekto v ten večer s I. pobil, že sa ani nemohol, lebo mal porezanú ruku a mal ju v obvaze.

Následne okresný súd odstraňoval rozpory tohto obžalovaného, ktoré boli vo výpovedi na hlavnom pojednávaní a vo výpovedi v prípravnom konaní, pričom na rozpory obžalovaný uvádzal, že pokiaľ sa L. s poškodeným I. pohádali ohľadne frajeriek, uviedol, že I. napadol L. tak, že ho udrel päšťou do tváre, na čo L. spadol na zem a I. ho mal kopnúť pravou nohou do tváre. Na uvedený rozpor obžalovaný zareagoval, že je pravdou, že L. spadol na zem, ale že žiadna bitka nebola. Rovnako v tejto výpovedi uviedol, že po tom, čo odišli od I., videli, ako ku I. prišli policajti a I. im vykrikoval, že keď ich (L. a H.) chytí, tak ich zbije. Vo vzťahu k uvedenému obžalovaný uviedol, že je pravdou, že to takto bolo a k policajtom nešiel, lebo sa ich bál preto, že nepreberal poštu.

Pri ďalšej výpovedi dňa 7.10.2014 boli zistené rozpory s výpoveďou na hlavnom pojednávaní, kde uviedol, že vypovedal pri tejto výpovedi rovnako ako v postavení podozrivého, avšak s tým rozdielom, že uvádzal, že boli veľmi opití, keďže vypili 15 pohárikov vodky a liter vína a že poškodený I. dal facku L., po tom, čo sa hádali o L. družke, na čo sa L. s I. pochytili, a keď ich od seba H. odtrhol, tak začal I. kričať o pomoc, a preto ušli.

Obžalovaný M. L. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že ho H. volal do Rokycan, ale on nemal peniaze, a tak mu povedal, že H. má od mamy z Anglicka 50,- eur. Počul to i I., ktorý sa ich spýtal, či ho nezoberú do Rokycan taktiež. Potom šli všetci traja

do mesta, kde im H. kúpil bagety a cigarety a išli spoločne autobusom do Rokycan poobede. V obchode nakúpili alkohol a jedlo a sadli si do altánku, kde za nimi prišli tri miestne dievčatá. Popritom popíjali alkohol a pozerali na futbal. Okolo 20:00 hod. odišli dievčatá od nich. Medzitým prišiel k nim B. T. z R., a od neho chceli, aby ich odviezol do Prešova za 10-15,- €, ktoré by Kiňa vybral na bankomatovú kartu v Prešove, ale on im neveril a nezobral ich autom do Prešova. Potom odišiel a ostali opäť spolu samí traja. Na to začal I. kopať do brány, ktorá bola pri ceste, kde ho L. so H. upozorňovali, že nech to nerobí, že bude mať problémy s políciou, ale on neprestával a tak od neho odišli a potom počuli, ako I. vykrikuje, že ho zbili a prepadli. Obžalovaný L. nechápal, prečo to kričí, keďže medzi sebou dovtedy nemali žiaden konflikt.

Taktiež u tohto obžalovaného boli súdom odstraňované rozpory z predchádzajúcich jeho výpovedí, kde vypovedal, že keď popíjali na terase v bare v Rokycanoch spolu s ďalšími 12 ľuďmi, že H. kúpil 2 litre vína a rovnako ešte jeden Róm z Rokycan, ktorý kúpil tak 4 litre vína, a že v ten večer bol veľmi opitý, a že ho zobral ten Róm „G.“ domov a že ostatní tam ostali a on nevedel, kedy odišli a čo tam robili H. s I.. K tejto výpovedi uviedol, že vypovedal v strese a že nič z toho, čo vypovedal nie je pravda, okrem toho, že I. nič nezobrali.

Taktiež pri ďalšej výpovedi zo dňa 10.10.2014 vypovedal, že bol to práve I., ktorý ho udrel, a že v altánku sedel aj s inými Rómami, ktorých nepozná, a títo zavolali jedno auto, že ich odvezie do Prešova, ale keďže nikto z nich (ani H., ani I.) nemali peniaze, tak ich neodviezli. Rovnako rozporne vypovedal dňa 21.11.2014, že keď sedeli v altánku v Rokycanoch, že on zavola známemu jeho matky, lebo chceli ísť domov, a to G. R., a aj mu prisľúbili, že mu dajú peniaze v Prešove, ale tento to odmietol, lebo im neveril. Zároveň vypovedal, že zaspal v altánku a zobudil sa až na to, ako I. kričí o pomoc, čo na hlavnom pojednávaní poprel, že by v ten večer zaspal. Poprel, že by niekto v ten večer I. udrel.

V konaní pred súdom vypovedal svedok B. T., ktorý vypovedal, že obžalovaných a poškodeného pozná z videnia, keďže má ženu, ktorá pochádza od Starej Tehelne a v ten večer bol odviezť svojho kamaráta do Rokycan a zastavil pri potravinách, kde za ním prišli obžalovaní a poškodený a pýtali sa, či ich neodvezie do Prešova, načo od nich mal svedok pýtať 10,- € na benzín, a rovnako mu ponúkali i kreditnú kartu, ale on im nedôveroval a tak ich neodviezol.

Z prečítanej výpovede poškodeného, keďže jeho účasť sa nepodarilo na hlavné pojednávanie zabezpečiť, vyplýva, že dňa 7.10.2014 vypovedal, že ráno predmetného dňa sa dohodol spolu so H. a L., že pôjdu do Rokycan za dievčatami, kde prišli okolo 13:00 hod. a kde šiel svedok kúpiť do obchodu fľašu vodky, ktorú popíjali na terase baru Tomi v Rokycanoch. Okolo 21:30 hod. povedal, že si zavolá taxík, na čo sa mal k nemu rozbehnúť H. so sadrou, ktorú mal na pravej ruke, mal ho udrieť do ľavej spánkovej časti hlavy a L. ho mal chytiť za pravú ruku, ktorú mu vytočil a H. mu z ľavého bočného vrecka vybral 120,- € a cigarety a na to sa rozbehli preč. I. sa následne postavil a vybral sa oproti na družstvo, kde chcel zavolať políciu, ale keďže tam nikto nebol, tak sa vrátil do baru a poprosil nejakú pani, aby zavolala políciu, ale polícia neprišla, a tak nakoniec zavola políciu z telefónu jedného Róma. Viditeľné zranenia nemal. Peniaze si zarobil na brigáde a odvozom železa do zberu.

Tento svedok vo svojej výpovedi zo dňa 7.10.2014 a 8.10.2014 vypovedal v zhode so svojou výpoveďou zrána zo dňa 7.10.2014 s tým rozdielom, že navyše uviedol, že každý z nich si kúpil lístok na autobus do Rokycan sám a zároveň uviedol, že H. s L. pili aj víno, avšak neuviedol, odkiaľ mali to víno.

Pri výpovedi zo dňa 19.11.2014 vypovedal I. síce v podstatných okolnostiach priebehu skutku v zhode so svojimi výpoveďami zo začiatku prípravného konania, avšak už uvádzal, že obžalovaný H. ho neudrel sadrou do ľavého spánku, ale rukou s obväzom.

Vzhľadom na tieto výpovede potom okresný súd dospel k záveru, že zo spáchania žalovanej trestnej činnosti mal obžalovaných usvedčať iba poškodený G. I., ktorý síce v zásade konzistentne popísal udalosti predmetného dňa, avšak je nutné uviesť, že súd nemal možnosť svedka osobne vyslychnúť v konaní pred súdom a vo vykonanom dokazovaní zistil, že v ten večer sa mali obžalovaní a poškodený stretnúť i s B. T., ktorého mali žiadať o odvoz z Rokycan do Prešova, avšak nemali peniaze, a tak mu ponúkli, že mu to zaplatia po príchode do Prešova z kreditnej karty obžalovaného L., čomu však svedok T. neveril, a tak ich do Prešova neodviezol. Bol to v konaní jediný „nezávislý“ svedok, ktorý nemal žiadne vzťahy s obžalovanými, či poškodeným a nikto (ani prokurátor) nespochybňoval jeho dôveryhodnosť a

napokon ani súd nemal pochybnosti o jeho dôveryhodnosti, keďže vypovedal o časti večera v zhode s tvrdeniami oboch obžalovaných, ktorí napriek iným rozporom vo svojich výpovediach o priebehu večera o tejto udalosti vypovedali v zásade rovnako.

Naproti tomu, o tejto udalosti svedok poškodený vo svojich výpovediach nevypovedal.

Z tejto výpovede svedka T. mal súd za preukázané, že ako obžalovaní, tak i poškodený pred svedkom vystupovali, že nemajú peniaze na návrat do Prešova. Za takejto situácie mal súd pochybnosti o tom, či poškodený vôbec disponoval nejakou peňažnou hotovosťou. Táto pochybnosť bola v posudzovaní dôveryhodnosti poškodeného posilňovaná i tým, že výpovede poškodeného v priebehu prípravného konania, najmä vo vzťahu ku dňom 7.10.2014 a 8.10.2014, boli takmer doslovne totožné, čo vrhá pochybnosti na spôsob vedenia výsluchu a jeho protokoláciu zo strany orgánov činných v trestnom konaní. Rovnako súd v konaní pred súdom nemal možnosť vyjasniť si logické rozpory, ktoré súdu vyvstali z prečítaných výpovedí poškodeného vo vzťahu k tomu, že neuvádzal stretnutie so svedkom T. ohľadne zabezpečenia ich odvozu do Prešova, alebo či ho mal najprv udrieť H. z ničoho nič sadrou do hlavy a v neskoršej výpovedi už uvádza, že ho mal obžalovaný udrieť rukou s obväzom (súd nemal možnosť ho konfrontovať, odkiaľ získal informáciu, že to nebola sadra), či mu mal zobrať peniaze z pravého vrecka a nie z ľavého, alebo napr. že v jednej z výpovedí uvádza, že H. mal max. 50 centov a v inej už 5,- €. Rovnako mal súd za nelogickú tú časť výpovede poškodeného, že ak ho mali obžalovaní napadnúť pri bare na terase v Rokycanoch, prečo išiel najprv žiadať o pomoc na družstvo a nie rovno do baru a podobne.

Pri akceptovaní vnútorných rozporov vo výpovediach obžalovaných okresný súd podotkol, že priebeh skutku, ako ho popísali, bol v zásade rovnaký (príchod do Rokycan, popíjanie alkoholu s dievčatami, i hádka s I. a najmä popis ich snahy, ako sa dostať do Prešova) a možný, či reálny. Súd mal za to, že bez ohľadu na rozpory v množstve a druhu vypitého alkoholu obžalovanými či poškodeným, je možné uzavrieť, že všetci traja boli pod vplyvom alkoholu, čo prirodzene znižuje schopnosti zapamätať si udalosti a ešte ich aj reprodukovať, bez ohľadu na ich primárne danosti, ktoré boli primerané prostrediu, z ktorého obžalovaní a svedok pochádzajú.

Vzhľadom na zrejme pochybnosti o hodnovernosti výpovede poškodeného potom okresný súd akceptoval zásadu „v pochybnostiach v prospech obžalovaných“ a týchto v zmysle ustanovenia § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodil, nakoľko podľa názoru okresného súdu, nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolania okresného prokurátora ako aj dôkazov zabezpečených v štádiu prípravného konania a pred okresným súdom dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Aj podľa názoru krajského súdu, vo výpovedi poškodeného boli zistené rozpory, ktoré v konečnom dôsledku mali za správne zistený následok nedôveryhodnosti jeho výpovede. Tu poukazuje krajský súd na rozpory uvádzané okresným súdom, ako aj na dôvody rozhodnutia okresného súdu, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje, pričom z týchto rozporov vyplýva, že poškodený nevedel uviesť, resp. uvádzal pri konfrontácii zo dňa 16.12.2014, že peniaze mal za predaj železa a následne, keď bol vyzvaný na upresnenie, koľko mal pri sebe peňazí, lebo za železo dostal iba 50,- eur, uvádzal, že bol ešte na brigáde dvakrát, za čo dostal ďalšie finančné prostriedky.

Ďalším rozporom vo výpovedi poškodeného a obžalovaných bolo to, že poškodený uvádzal, že do Rokycan išli na autobuse Mestskej hromadnej dopravy č. 18, pričom obaja obžalovaní uvádzali, že do Rokycan išli spojom autobusovej dopravy.

Taktiež ďalšia výpoveď, ktorá je pochybná zo strany poškodeného, je uvádzanie, či ho obžalovaný L. udrel sadrou alebo obväzom, ktorý mal na ruke a najdôležitejším rozporom vo výpovediach obžalovaných a poškodeného je tá skutočnosť, že poškodený vôbec neuvádzal to, aby bol pri nich v kritický deň, resp. večer prítomný svedok B. T..

Ďalej krajský súd poukazuje na tú skutočnosť, že obaja obžalovaní boli zadržaní v kritickú noc, keď malo dôjsť k lúpeži a pri osobnej prehliadke u nich neboli nájdené žiadne finančné prostriedky.

Za takejto dôkaznej situácie potom správne postupoval okresný súd, keď držiac sa zásady „in dubio pro reo“ oslobodil obžalovaných spod obžaloby okresného prokurátora, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý súd obžalovaní stíhaní.

Krajský súd preto po preskúmaní napadnutého rozsudku a dôkazov, ktoré mu predchádzali, vyhodnotiac aj dôvody odvolania okresného prokurátora, dospel k záveru, že odvolanie je nedôvodné, a preto ho v zmysle ustanovenia § 319 Tr. por. zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.